

Sami Lotila

PORNOTÄHTI

**CINDY
SUN**

BAZAR

PORNOTÄHTI
CINDY
SUN

Sami Lotila

PORNOTÄHTI

**CINDY
SUN**

BAZAR

Bazar Kustannus

© Sami Lotila

Bazar Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

ISBN 978-952-376-295-4

Taitto Jukka Iivarinen / Taittopalvelu Vitale

Painettu EU:ssa

SISÄLLYS

	Esipuhe.....	7
LUKU 1	Seksiä pölynimurin kanssa	11
LUKU 2	Huulihölkkaa Prahassa	31
LUKU 3	Onko 30-senttinen liian iso?	45
LUKU 4	Rajuja otteita Barcelonassa.....	67
LUKU 5	Suomalaismies ei anna tippiä.....	85
LUKU 6	Anaaliseksiä valetaksissa.....	103
LUKU 7	London Calling.....	115
LUKU 8	Baarikeikka perähikiällä.....	131
LUKU 9	Pienimunainen urpo	143
LUKU 10	Outo yö Mikon Majakkaranassa.....	157
LUKU 11	Kuumat löylyt Makwanilta	169
LUKU 12	Lapsuudenmuistoja Viitasaarelta	185
LUKU 13	Amerikassa on kaikki suurta.....	197
LUKU 14	Rehellinen ja vastuullinen pornotähti	219
LUKU 15	Paluu strippaamaan	233
LUKU 16	Lontoossa kaikki onnistuu	251
LUKU 17	Kaikki on feikkiä.....	271

ESIPUHE

Pornotähdet avaavat harvemmin suutaan muulloin kuin kameran edessä. Nyt Sini Paananen, eli Cindy Sun, kuitenkin avasi sen kirjailijalle, ja tuloksena on kädessäsi juuri oleva dokumentti hänen vaiheistaan pornon villissä ja joskus vaarallisessakin maailmassa.

Viitasaarella lapsuutensa ja nuoruutensa viettäneen Cindyn seikkailut pornokuvauksissa eri puolilla maailmaa pitävät sisällään tietenkin seksiä mutta myös ystävyyttä, rakkautta ja usein tragikoomisiin mittoihin paisuvia tilanteita, joita ei voi nauramatta lukea. Kyseessä on myös tarina työnsankaruudesta ja peräänantamattomuudesta sellaisella toimialalla, joka ei ole kaikkein tyypillisimpiä ja joka leimaa tekijänsä todennäköisesti koko loppuiäkseen.

Menestykseen Cindyn on vienyt hänen periaatteensa olla aina äärimmäisen joustava niin henkisesti kuin fyysisestikin. Ja fyysisesti Cindy venyy suorituksiin,

joihin moni hänen kollegansa ei pysty eikä välttämättä ehkä haluakaan. Parhaillaan Cindy treenaa *triple anal fuckia* varten, eikä hän tee sitäkään puhtaasti rahasta vaan rakkaudesta lajiin.

Tämä tarina käsittelee myös yhtä maailman suurinta toimialaa, joka on sekin joutunut kokemaan digitalisaation vuoksi täydellisen muodonmuutoksen. Murroksesta puhuminen on tässä yhteydessä vähättelyä. Nykypäivän menestyvät pornotähdet ovat kivenkovia yksityisyrittäjiä, jotka ovat luoneet itsestään ylikansallisen brändin ja jotka tahkoavat rahaa monesta eri ansaintakanavasta – siitä huolimatta, että yksittäisille kuluttajille porno on nykyään jopa täysin ilmaista.

Kuten Cindy itse korostaa, porno on viihdettä ja hän mieltää itsensä enemmän aikuisviihdetähdiksi kuin ”vain” pornotähdiksi. Lapsi- tai eläinpornoa Cindy ei tietenkään hyväksy missään muodossa. Aikuisviihdettä tekevät vain aikuiset, aikuisille.

Melkein jokaisella – siis meillä Suomessakin – lienee pornosta oman käden kokemuksia, mutta asiaan liittyy silti kosolti syyllisyyttä, salamyhkäisyyttä ellei peräti hysteriaa. Mutta ehkä tämän Gindyn tarina auttaa suomalaisia ymmärtämään, että hekin, jotka työskentelevät pornon parissa, ovat vain tavallisia ihmisiä samanlaisine tunteineen ja suruineen ja iloineen ja pettymyksineen ja pelkoineen.

Cindy itse kokee olevansa palveluammattissa siinä missä joku lähimarketin kassahenkilökin. Hänen

kohdallaan työnkuva vain sattuu koostumaan paneemisesta, runkkaamisesta ja dildoesityksistä sekä kaikenlaisista muista meidän kaikkien perimmäisiin vietteihimme vetoavista jutuista. Porno ammattina voi tehdä ihmisen kyyniseksi ja kylmäksi, mutta niin kai voi mikä tahansa muukin työ.

Ainakaan vielä porno ei ole turruttanut Cindyä, vaan hän on kuin me kaikki muutkin: haaveilee puolisosta ja ehkä lapsistakin, rakastaa koiraansa ja vaalii läheisiä suhteita vanhempiansa ja veljiinsä sekä ystäviinsä. Kovapintainen ja päämäärätietoinen hän kyllä on, ja tiukan paikan tullen todellinen *bitch*, mutta sellainen hän sanoo olleensa jo ennen pornouraansa.

Yrittäjä ei menesty, jos hän ei aidosti arvosta asiakkaitaan, olivat nämä sitten millaisia hyvänsä. Myös tätä asiaa Cindy korostaa kirjassaan – eikä hän kauhistu tai tuomitse niitäkään asiakkaitaan, jotka tykkäävät rakastella pölynimuria tai työntää penikseensä sukkapuikkoa tai masturboida pää alaspäin ja sonnustautuneena vastakkaisen sukupuolen alusvaatteisiin. Cindy on nähnyt ja kokenut ikäisekseen paljon mutta kyennyt säilyttämään työssään ja elämässään niin maalaisjärjen kuin huumorintajun. Hän sanoo kyllä rakastavansa pornon tekemistä mutta muistuttaa myös, että ei halua elää pelkästään sen ehdoilla.

Alansa epäkohdistakaan Cindy ei tässä kirjassa vaikeine vaan puhuu avoimesti pornobisnekseen linkittyvästä prostituutiosta sekä päihteistä.

Veikkaan, että tulet hämmästyään monta kertaa tätä kirjaa lukiessasi. Veikkaan myös, että Cindy Sunista kuullaan vielä paljon lisää ja ehkä pornon ulkopuolellakin. Cindyn päättäväisyydellä ja räväkkyydellä pärjäisi varmasti monella muullakin alalla. Kyseessä on myös kasvutarina, enkä viittaa sillä vain silikonirintojen kokoon.

Helsingissä huhtikuussa 2022, Sami Lotila

LUKU 1

**Seksiä
pölynimurin
kanssa**

Voiko pölynimuria nussia? Näköjään voi. Katselen tietokoneeni näytöltä, miten keski-ikäinen suomalaisherra työntelee kyrpäänsä rytmikkäästi pölynimurin sisään. Hän on ottanut letkun irti ja jyystää nyt kullillaan sen jättämää varsin kookasta reikää.

Ukon touhu näyttää niin koomiselta, että minun on pakko kääntää hänelle perseeni ja jatkaa esitystäni nelinkontin. Jos edes vilkaisisin näyttöä, purskahtaisin satavarmasti nauramaan, mikä arvatenkin loukkaisi imurimestä.

En halua loukata ketään – enkä etenkään asiakkaitani. Nämä miehet tuovat minulle elantoni, ja olen siitä heille kiitollinen.

Parin minuutin päästä kuulen tietokoneeltani korahtelevia ääniä, mistä voin päätellä miehen saaneen orgasmin. Pölypussissa on nyt parin millilitran verran jotain muutakin kuin pölyä.

Mies oli maksanut minulle kymmenen minuutin esityksestä, ja hän käytti melkein sekunnin tarkkuudella

tuon koko ajan. Se kertoo kokemuksesta; siitä että hän on tehnyt tätä ennenkin ja osaa ajoittaa orkkunsa oikein.

Vasta-alkajan taas tunnistaa siitä, että tämä tulee liian nopeasti tai päinvastoin ei laukea lainkaan.

”Näkemiin”, imurimies kiittää minua nätisti saatuaan hengityksensä taas tasaantumaan.

”Moi moi, nähdään taas”, vastaan.

Minulla ei ole mitään sitä vastaan, että hän käyttäisi palvelujani myös jatkossa. Luokittelen hänet helpoksi asiakkaaksi.

Ei ole mielestäni suurikaan synti, jos joku tykkää panna imuria, leivänpaahdinta tai pesukonetta. Ei sellainen satuta ketään.

Pari viikkoa sitten viihdytin miestä, joka työnsi jäykkään penikseensä terävää sukkapuikkoa. Se näytti niin ällöttävältä, että minun oli taas käännettävä selkäni. Kun lopulta kuulin hänen laukeavan, oli se minulle helpotus.

”Krraaa-aaa—kkk...” äijä korisi orkuissaan kuin harakka.

Minun olisi varmaan pitänyt kutsua hänelle ambulanssi, mutta en voinut tietää, missä hän oikeasti oli. Nettimaailmassa ei ole fyysisiä sijainteja.

Suostun melkein mihin tahansa, paitsi sellaiseen, joka liittyy lapsiin tai eläimiin. Niistä jutuista en edes neuvottele, vaikka minulle tarjottaisiin läjäpäin rahaa, vaikka miljoona.

Joskus, mutta onneksi vain hyvin harvoin, saatan huomata, että asiakas yrittää viedä keskustelua moiseen suuntaan, ja silloin minä aina suljen heti läppäriin. Asiakas saattaa toivoa vienosti, että joko esittäisin lasta, äännähtelisin kuin lapsi tai että pukeutuisin lapsen vaatteisiin.

Vittu se on sairasta.

Roolileikit ovat puolestani muuten okei. Minua pyydetäänkin aika usein toistamaan esityksen aikana jotain tiettyä nimeä, lausetta tai fraasia. Sellainen kiihottaa yllättävän monia miehiä.

En todellakaan halua puhua asiakkaistani mitään pahaa, sillä heistä 99 prosenttia on aivan ihania. Olen heille kuin ystävä, ja usein jatkamme Skypessä juttua siitä, mihin olimme viimeksi jääneet.

Kello on nyt 14 studiollani, joka on myös kotini makuuhuone. Asun Jyväskylässä, Harjunrinteen kupeessa, 44 neliön kaksiossa. Riisun esiintymisasuni, eli vitivalikoiset alushousut ja rintaliivit, jätän ne sängylle ja hyppään ruttuisiin verkkareihin. En viihdy esiintymisasussa koskaan yhtään kauempaa kuin on pakko, ja sitä paitsi minä tykkään verkkahousuistani.

En ota asiakkailta mielelläni vastaan asutoiveita, sillä sen seurauksena voisin helposti joutua vaihtamaan vaatteita koko ajan. Olen joskus miettinyt, että paskaiset verkkarit varmaan kiihottaisivatkin miehiä eniten. Vahvistuva trendi tällä alalla onkin, että esiintyjät ovat taviksia, joihin kaikki voivat samastua.

Jonossa ei näytä olevan nyt ainuttakaan asiakasta, mikä on harvinaista. Joskus saatan tehdä toistakymmentä esitystä putkeen ilman ainuttakaan taukoa, mutta nyt saan pitää tauon jo neljän esityksen jälkeen.

Jätän läppärin auki ja astun pari askelta olohuoneeseen ja sitten keittiöön. Painan kahvinkeitäjäni päälle, ja toinen käteni hamuaa samalla vaistomaisesti savuketta. Muistutan itseäni, ettei sisällä saa polttaa – eikä enää edes parvekkeella. Tupakkaharrastuksen jatkaminen merkitsee minulle jatkuvaa ramppaamista ulos ja sisään, *sisään ja ulos*.

Tämäkin on ollut tähän saakka varsin tyypillinen pornotyöläisen päivä, eli ilmeisesti hyvin samanlainen kuin kaikilla muillakin kotona työskentelevillä yksityisyrittäjillä.

Vaikka kello ei olekaan minulla soimassa, herään aamulla kuuden maissa, ja samaan aikaan minä herään myös viikonloppuisin – paitsi jos olen ollut juhlimassa.

Nykyään en tosin enää paljoa juhli. En yksinkertaisesti vittu jaksa.

Jos minä täällä Jyväskylässä jossain baarissa käyn, niin se on Revolution. Siellä minä tapasin viimeisimmän miesystävänikin. Suhteemme ei mielestäni toiminut, ja se loppui lyhyeen. Meillä oli kaksi kuukautta sellaista on-off-sähellystä. Ja jos tarkkoja ollaan, niin mielestäni suhde loppui siksi, että se mies oli täysi mulkku. Miksiköhän minä ylipäätään aloitin suhteen hänen kanssaan?

Mies oli 42-vuotias, eli minua kymmenen vuotta vanhempi. Itse asiassa hierojani kertoi minulle lääketieteellisen selityksen, miksi keski-ikäistyvät miehet käyttäytyvät usein kuin ämmät. Kyse on siitä, että jo 30-vuotiaalla miehellä alkavat testosteronitasot laskea, ja nelikymppisellä ukolla ne ovat jo tosi alhaalla. Miehen kivekset eivät enää toimi, mutta sen vastapainoksi hänen päähänsä alkaa kertyä kusta.

Juuri nyt minä en edes kaipaa uutta seurustelukumppania. Minulla on niin paljon töitä, ettei romanssille ole aikaa. Ja jos minulla jotakin vapaa-aikaa on, se menee Codyn kouluttamiseen.

Moni tuntuu ihmettelevän – ja minultakin sitä kysellään – että jaksavatko pornon ammattilaiset harrastaa seksiä vielä vapaa-aikanaan.

He eivät ymmärrä, että porno kameran edessä ja seksi omalla ajalla ovat kaksi täysin eri asiaa. Porno on näyttelemistä ja työtä, eikä siinä jää aikaa omille orkuille – hellyydestä puhumattakaan.

Kameran edessä minä pystyn rakastelemaan kenen kanssa tahansa, mukaan lukien sellaiset ihmiset, joista en muuten pidä. Vapaa-ajallani sen sijaan en enää suostu menemään sänkyyn ihmisen kanssa, josta en todella välitä.

Pidän seksistä, mutta olen nykyään vaativa partnereideni suhteen.

Olen ollut jo kohta vuoden selibaatissa. Aika hyvä saavutus pornon ammattilaiselta, vai mitä?

Oman itsensä herttuatar

Olen siis aamuvirkku. Tänäänkin heti herättyäni minä lähdin aamulenkille koirani Codyn kanssa. Suuntasimme Harjunrinteelle, ja siellä vierähti tunti. Siellä oli siihen aikaan jo muitakin ulkoilijoita mutta onneksi ei sellaista porukkaa, joka tunnistaisi minut.

Sitten minä söin Codyn kanssa. Oma aamiaiseni oli tyypillinen fitness-setti: raejuustoa, ruisleipää, mehukeittoa. Cody popsi raksujaan. Sen jälkeen luin huolellisesti kaikki horoskoopit ja aloitin siinä sivussa kahvin kittaamisen, mitä minä jatkan aina pitkin päivää. On ihme, että vatsani ei räjähdä, vaikka vedän päivässä varmaan toistakymmentä kuppia.

Tsekkailin aamiaispöydässä umpimähkään nettisivuja mutta kävin myös OnlyFansissa tarkastamassa, miten uusimmat videoni siellä vetävät.

OnlyFansista on tullut minulle iso ja tärkeä tulo-kanava, ja odotankin nyt mielenkiinnolla, mihin suuntaan sitä aiotaan kehittää.

On ollut puhetta, että OnlyFans luopuisi kokonaan rohkeammasta sisällöstä, mutta ei sekään olisi minulle erityisen kova isku. Vastaavia sivustoja on paljon muitakin, ja kaikkein suurin tulonlähteeni on omat nettisivuni, joiden kautta esitykseni buukataan. Niitä ei kukaan voi sulkea eikä niiden sisältöä voi määrätä kukaan muu kuin minä.

Heitän OnlyFansiin strippausvideoita ja trailereita elokuvista, joita olen tuottanut itse yleensä Britanniassa.

Sitten olikin vuorossa päivän punttitreeni. Harjoittelen täällä Jyväskylässä Klub1-salilla, ja tänään treeni kohdistui selkälihaksiini.

”Moi, Sini, mitä kuuluu?” porukka kyseli minulta salilla.

”Kiitos hyvää”, sanoin ja hymyilin vastaan.

Olen käynyt Klub1:lla yli kolme vuotta, ja totta kai minut tunnetaan siellä. Mutta siellä ja muuallakin yksityiselämässäni olen aina Sini enkä siis Cindy.

Joskus minä jopa unohdan olevani Cindy, vaikka minua puhuteltaisiin sillä nimellä. Se on vain taiteilijanimeni, eikä Cindy ole osa persoonaani. Cindy tekee sellaisia asioita, joita Sini ei tee – ja päinvastoin – mutta he molemmat kunnioittavat toisiaan ja toistensa päätöksiä.

Sini on ylpeä Cindystä ja Cindy on ylpeä Sinistä.

Sain salilla lihaksiini hyvän pumpin, kävin suihkussa ja palasin ruokakaupan kautta kotiin syömään. Sitten aloitin työt.

Yleensä lopetan duunit aika tarkkaan tasan seitsemältä. Sen jälkeen lähden taas Codyn kanssa kävelyille, ja me syömme ja menemme nukkumaan jo ennen kymmentä. Huomenna toistuu sama rutiini ja samoin sitä seuraavana päivänä.

Jos jaksan tehdä illalla vielä jotain erityistä, niin se on lukeminen. Ahmin dekkareita ja jännityskirjoja, Stephen Kingiä ja sen sellaista. Telkkariakin katson varmaan hetken mutta en mitään raskasta. En pidä

politiikasta tai keskusteluohjelmista. *Schitt's Creek* on hyvä, mutta se tulee meidän työtä tekevien ihmisten kannalta aivan liian myöhään.

Vaihtelua päivärutiiniini saan oikeastaan vain silloin, kun olen kuvauksissa Suomessa tai muualla. Ja kun tarkemmin ajattelee, en itse asiassa enää oikeastaan edes tee Suomessa kuvauksia.

Suomi on pornofilmien peräkyliä, jossa kaikki tehdään kirjaimellisesti päin persettä. On ihme, jos Suomessa joku muistaa tarkistaa sukupuolitauditodistukset ennen kuin kamera pannaan pyörimään. Muualla maailmassa todistukset käydään aina läpi rutiininomaisesti.

Tukevin ateriani on aina illan viimeinen, ja yleensä se on kanaa ja riisiä. Iltatankaamiseni on sen ajan peruja, kun heitin keikkaa stripparina Turun Show Timessa. Oli pakko opetella syömään illalla hyvin, että jaksoi sen jälkeen heiluttaa peräpeiliään läpi yön.

Minulta kysellään usein, miltä tuntuu katsella päivät pitkät, kun miehet vetävät käteen ja saavat orkun.

Ei se tunnu oikeastaan miltään.

Olen nähnyt tuhansien miesten saavan orgasmin ja heittävän mällinsä kuka mihinkin. Siihen tottuu. Kaikkeen tottuu.

Olen myös kuullut niin monenlaista voihkinaa ja uikutusta ja karjahtelua ja yninää, etten ylläty senkään suhteen enää mistään.

”Ooo---h---h-hhhh...”

”Ui ui ui ui ui ui ui uiiii-i-i-i-iii...”

”Tuh-TUH-Tuh-tuh-tutututuuuu...”

”Roarrrr-RRRR-RRR!”

Eri maissa ja eri kulttuureissa äännellään eri tavoin. Hauskimpia tässä suhteessa ovat varmaankin aasialaiset miehet.

”Ho-too-hot—o-o-o-ooo.... UH!”

Asiakkaani internetissä ovat siis ympäri maailmaa, kaikista eri kolkista. Se on kivaa, sillä se tuo työhöni edes jonkinlaista vaihtelua, mutta toisaalta se on haastavaa eri aikavyöhykkeiden takia.

Kun täällä on yö, siellä on päivä, ja päinvastoin.

Minulla on vakioasiakkaita yli sata. Heitä on niin paljon, että tulisin varmaan toimeen pelkästään heiltä saamillani rahoilla. Jotkut heistä kyselevät minulta joka päivä, mitä minulle kuuluu, ja se on kivaa. He ovat aina niin kilttejä.

Olen nähnyt erilaisia kulleja niin paljon, ettei minua hätkähdytä niidenkään suhteen enää mikään. Olen nähnyt isoja ja pieniä kyrpiä, kieroja ja koveria, todella karvaisia ja täysin karvattomia, tatuoituja ja lävistettyjä.

Olen nähnyt 30-senttisiä moloja ja olen ottanut niitä sisääni. Ja kerron näistä kokemuksista lisää myöhemmin tässä kirjassa.

Suhtaudun niin työhöni, seksiin kuin masturboimiseenkin samalla tavalla kuin kuka tahansa tavis syömiseen tai juomiseen. Kyseiset asiat ovat minulle itsestään-

selvyyksiä, joita en kyseenalaista ja jotka eivät myöskään anna minulle mitään sen kummempia kiksejä.

Kyse on työstä, ei mistään muusta. Olen *pro*, ammattilainen.

Joku on töissä kaupan kassalla, ja joku toinen esittelee Skypessä hanuriaan ja pilluaan. En näe näiden hommien välillä juurikaan eroa. Ne ovat molemmat palveluammatteja.

Ihmisellä pitää olla työssään joku kaveri ja turva, ja minulla se joku on Cody, yksivuotias dobermannini. Ilman Codya minä en jaksaisi. Minä ja Cody muodostamme työyhteisön, mutta silloin, kun minä annan esityksiäni, se on toki aina toisessa huoneessa.

Cody on samassa pakkauksessa minun henkivartijani, managerini ja lapseni. Nukumme aina samassa sängyssä.

Kun edellinen koirani Rory kuoli vatsakalvontulehdukseen kaksi vuotta sitten, olin pitkään aivan hukassa. Siitä meni kauan toipua. Asuin silloin isossa asunnossa Jyväskylän Kuokkalassa mutta menin niin huonoon kuntoon, että annoin sen pois. En oikeastaan edes ihan ymmärtänyt, että minunkin pitäisi asua jossakin.

Mutta on minulla oikeakin manageri, jonka nimi on Müller, mutta hän asuu Saksassa, enkä ole edes nähnyt häntä koskaan silmätysten. Müller välittää minulle filmauksiin liittyvät työtarjoukset, joista poimin ne, jotka minua miellyttävät.

”Olen pikkukaupungin tyttö, joka löysi kutsumuksensa pornosta ja on siitä aivan helvetin onnellinen.”

SINI PAANANEN

Tavalliseen keskiluokkaiseen perheeseen syntynyt Sini Paananen alkoi striptatajo teini-iässä. Parikymppisenä hän siirtyi hardcore-pornoon, ja hänestä tuli Cindy Sun, kansainvälisen pornomaailman tunnetuin suomalainen. Hänet voi nähdä alan filmeissä ja videoilla muiden maailmantähtien kanssa sekä aikuisviihdemessuilla ympäri maailman.

Tässä kirjassa Sini Paananen kertoo urastaan ja kokemuksistaan pornoteollisuudessa. Kirjan kirjoittaja Sami Lotila on haastatellut kirjaa varten paitsi Paanasta myös hänen ystäviään ja työtovereitaan.

Pornotähti Cindy Sun on kiertelemätön kertomus herkän nuoren naisen matkasta pornon kivi-kovaan maailmaan, missä ihmisten lihanhimolla voi ansaita suuria rahasummia.

9 789523 762954

99.1 • ISBN 978-952-376-295-4

www.bazarkustannus.fi